

CHÚA NHẬT 12 THƯỜNG NIÊN B

QUYỀN NĂNG CỦA THIÊN CHÚA

+++

A. DẪN NHẬP

Các bài đọc trong Thánh lễ hôm nay nhắc nhở chúng ta trong cuộc sống hiện tại có nhiều gian nan thử thách, hãy tin cậy vào Chúa quan phòng. Thực vậy, trong cuộc sống hằng ngày không thiếu gì những giông tố xảy đến cho Giáo hội, quốc gia, thế giới và riêng của từng người chúng ta nữa. Trước những trạng huống đó, chúng ta cảm thấy hoang mang không biết phải xoay sở ra sao, có khi đã nản lòng trước những biến cố bất ngờ xảy đến.

Nhưng trong bài Tin Mừng hôm nay, Đức Giêsu đã nói với chúng ta như đã nói với các Tông đồ xưa kia trên biển hồ Tibériade: "*Việc gì phải sợ, người đâu mà kém tin thế?*" Qua lời kêu cứu của các Tông đồ, Đức Giêsu đã truyền cho giống tố ngưng lại và biển trở nên phẳng lặng như tờ. Sở dĩ các Tông đồ chưa đủ tin tưởng vào Đức Giêsu và sợ hãi như vậy vì các ông chưa nhìn ra con người thật của Ngài, nên mới đặt câu hỏi: "*Ngài là ai mà cả gió và biển phải vâng lời vậy?*"

Trong suốt lịch sử của mình, Giáo hội đã trải qua những cảnh huống bi đát như bị bách hại, chia rẽ nội bộ, lạc giáo... nhưng Giáo hội vẫn đứng vững vì có Chúa "nằm ngủ" ở đó, Ngài sẽ ra tay khi cần thiết. Ngoài ra, trong cuộc sống hằng ngày của mỗi người cũng không thiếu gì những gian nan thử thách, hãy tin tưởng vào tình yêu quan phòng của Chúa, hãy vững tin và cầu nguyện, Ngài sẽ đến cứu giúp.

B. TÌM HIỂU LỜI CHÚA.

+ **Bài đọc 1** : G 38,1.8-11.

Ông Gióp gặp nhiều tai ương hoạn nạn mặc dầu ông là người công chính. Trước những đau khổ đó, ông biểu lộ những hoài nghi về sự công bằng của Thiên Chúa : ông muốn hỏi Thiên Chúa tại sao lại để cho đau khổ xảy đến với ông cách bất công như vậy ? Đây là nguyên do những nỗi bất hạnh ấy ?

Thiên Chúa không trực tiếp giải đáp thắc mắc của ông, Ngài chỉ cho ông biết Ngài là Chúa tể muôn loài, Ngài có thể làm được mọi sự theo ý Ngài : chính Ngài điều hành sức mạnh của nước, cho nó chảy đi đâu, Ngài dẹp yên sóng cả ngoài biển khơi.

Như vậy, Thiên Chúa gián tiếp trả lời cho ông Gióp : mọi sự lành hay sự dữ được Ngài cho phép mới xảy ra, con người phải biết phó thác vào sự sắp xếp của Ngài, đừng nên mở miệng than trách.

+ **Bài đọc 2** : 2Cr 5,14-17.

Thánh Phaolô cho tín hữu Côrintô biết : Đức Kitô đến trần gian này để làm một cuộc tạo dựng mới nhờ sự chết và phục sinh của Ngài. Nhờ cái chết của mình, Đức Kitô làm cho nhân loại thực sự chết cho tội lỗi và nhờ sự sống lại của mình, Ngài làm cho con người hoàn toàn đổi mới, mặc lấy cuộc sống mới đã được biến hình đổi dạng, được trở nên một tạo vật mới tốt lành thánh thiện

Nếu Đức Kitô đã ban cho chúng ta một cuộc sống mới thì chúng ta cũng phải bỏ nếp sống của con người cũ để sống một cuộc sống mới hoàn toàn trong Đức Kitô để thông hiệp vào sự sống của Ngài.

+ **Bài Tin mừng** : Mc 4,35-41.

Buổi chiều, khi đã giảng dạy cho dân chúng xong, Đức Giêsu bảo các Tông đồ xuống thuyền vượt biển hồ Tibériade sang bờ bên kia. Biển hồ này thường có bão, nhất là vào buổi chiều. Khi ra giữa biển, một cơn bão táp nổi lên, nước đã tràn vào thuyền, các môn đệ cuống cuồng lên. Trong khi đó, Đức Giêsu, bị mệt mỏi vì rao giảng suốt ngày, nằm gối đầu ở đàng lái mà ngủ, như không có sự gì xảy ra.

Các ông sợ hãi đánh thức Ngài và còn có sự trách móc: "*Chúng con chết mất mà Thầy không quan tâm sao?*" Đức Giêsu bình tĩnh đứng lên phán một lời vẫn tắt: "*Im đi, câm đi*", tức thì gió im, biển lặng như tờ. Sau đó Đức Giêsu vừa trách các môn đệ vừa khuyên họ hãy tin vào quyền năng của Ngài.

Các môn đệ chưa nhận ra con người thật của Đức Giêsu nên mới nói: "*Ngài là ai mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh?*" Có lẽ thánh Marcô thuật lại cảnh đẹp yên sóng gió trên đây nhằm trấn an và củng cố các Kitô hữu đầu tiên tại Rôma đang hoảng sợ trước cơn bách hại của hoàng đế Néron ?

C. THỰC HÀNH LỜI CHÚA.

Đừng sợ, hãy vững tin.

I. SỐNG GIÓ TRÊN BIỂN KHƠI.

1. Gió và biển.

"Trong ngôn ngữ Do thái, cùng một tiếng "*gió*" cũng có nghĩa là "thần trí". Ngoài ra trong Kinh thánh, biển thường là biểu tượng những thế lực gian tà mà Thiên Chúa phải đánh gục để kế hoạch của Người toàn thắng. Ở đây, biển động dữ dội do ảnh hưởng của cuồng phong. Ta phải hiểu là có "thần trí xấu" (Satan chẳng?) đang tung những ma lực dưới quyền để ủa đến tấn công con thuyền, tức là tấn công các môn đệ"(Boismard, Jésus, un homme de Nazareth, 1966, tr 78).

Làm cho bão tố yên lặng là một dấu chỉ đặc biệt về quyền năng của Thiên Chúa, bởi vì biển và gió được coi như là những sức mạnh của xấu xa và hỗn loạn, mà chỉ Thiên Chúa mới có thể làm chủ, điều khiển chúng (Bài đọc 1).

2. Biển hồ Tibériade.

Biển hồ này cũng có tên gọi là biển hồ Galilê. Biển có chiều dài 21 km và chỗ rộng nhất là 13 km. Thung lũng Jordan là một vết nứt sâu trên mặt đất và biển Tibériade là một phần của vết nứt đó. Nó thấp hơn mặt biển 200 mét nên khí hậu ẩm áp dễ chịu, nhưng cũng đem lại nhiều nguy hiểm. Bên phía tây có núi non, thung lũng, khe suối, nên khi gió lạnh từ phía tây thổi đến thì thung lũng, khe suối này có tác dụng như những cái phễu lớn. Gió bị nén trong đó và thổi ào ào xuống hồ bất thành hình với sức gió mạnh dữ dội đến nỗi mặt hồ phẳng lặng biến thành sóng gió gào thét. Vì thế, biển Tibériade hay nổi lên những cơn sóng gió bão táp vào ban chiều hay ban đêm.

II. CHÚA DẸP YÊN SÓNG GIÓ.

1. Câu chuyện giông tố.

Đức Giêsu cũng có một số môn đệ để giúp phổ biến giáo thuyết của Ngài. Các môn đệ này không phải là những nhà trí thức hay ít ra là những người học thức trung bình, nhưng thực ra họ là những người ít học : họ là những người chài lưới. Chúa cần phải giáo dục họ từng bước để trở thành những môn đệ kiên cường và trung thành trong việc rao giảng Tin mừng. Họ cần phải đặt tin tưởng vào Chúa nhất là trong những cơn gian nan khốn khó lúc này và về sau.

Ngài phải thử thách họ bằng những tình huống nguy hiểm. Vì thế, sau một ngày giảng cho dân chúng những dụ ngôn về Nước Trời. Đức Giêsu bảo các môn đệ xuống thuyền sang bờ biển bên kia, là vùng của dân ngoại để truyền giáo cho họ. Nhưng mục đích chính là để thử thách họ và cho họ thấy quyền năng của Ngài.

Vì thế, một cơn sóng gió nổi lên hầu như chìm con thuyền của các ông mà Đức Giêsu thì nằm ở đằng lái mà ngủ, coi như không có chuyện gì xảy ra. Các môn đệ vừa cầu cứu vừa có vẻ hơi trách móc Ngài. Lúc ấy Ngài mới bình tĩnh đứng lên, truyền lệnh cho sóng gió phải ngưng hoạt động, tức thì gió im, biển trở nên lặng như tờ. Trước cảnh tượng này các môn đệ hết sức kinh ngạc và thán phục Đức Giêsu nên mới nói với nhau: "*Ngài là ai mà cả gió và biển đều phải tuân lệnh Ngài*" ? Các ông đã nhìn ra quyền năng của Ngài và tin tưởng vào Ngài hơn.

2. Ý nghĩa câu truyện.

a) Cùng cố niềm tin cho môn đệ.

Đức Giêsu truyền cho các môn đệ xuống thuyền ra biển là có ý tỏ quyền năng của Ngài để các ông tin tưởng vào Ngài. Sóng gió bão táp cũng có nghĩa là những thử thách và đau buồn mà người công chính phải chịu đựng và chỉ có quyền năng của Thiên Chúa mới có thể cứu họ ra khỏi tình trạng ấy.

Các môn đệ chưa hiểu rõ con người Đức Giêsu, các ông coi Ngài cũng chỉ là một đấng tiên tri có quyền phép, làm được nhiều phép lạ để cho nhiều người tin theo nên các ông mới thắc mắc với câu hỏi "Người này là ai" ? Khi bão tố yên lặng, các ông chứng kiến một việc mà chỉ Thiên Chúa mới có thể hoàn thành. Điều đó có ý nghĩa là Đức Giêsu có quyền năng của Thiên Chúa. Thực ra, họ mới biết Đức Giêsu theo quan niệm của loài người. Đồng thời, nhờ phép lạ này cho thấy Đức Giêsu chăm sóc các môn đệ của Ngài.

Theo suy luận của J. Hervieux thì "khi đọc lại câu chuyện Chúa đi qua biển và dẹp yên sóng gió như vậy, Marcô cố gắng đáp ứng những nhu cầu hiện thực của Giáo hội thời Ngài. Những tín hữu Rôma đang phải điêu đứng vì những cuộc bách hại. Họ đang sống trong nỗi sợ hãi, giống như các môn đệ trong con thuyền vượt biển xưa. Đối với họ, Đức Kitô hình như đang ngủ. Việc Ngài "văng mặt" rõ ràng trong những biển cố bi thảm họ đang sống, tạo cho họ thêm e dè sợ sệt ! Chúa phải làm gì để giải thoát họ khỏi cảnh chết chóc đang rình rập" (Fiches dominicales, năm B, tr 207).

b) Chúa vẫn có mặt ở đó.

Cơn sóng gió nổi lên dữ dội, các môn đệ bất lực, không chèo chống nổi, nước tràn vào đầy thuyền và sắp ngập, khi đó Đức Giêsu lại đang nằm ngủ ở đằng lái !

Ngài ở chỗ quan trọng nhất vì số phận con thuyền tùy ở tay lái. Thế mà đang lúc khó khăn nguy hiểm tột độ, Ngài lại nằm ngủ.

Đối với Marcô, Ngài nằm ngủ như thế là hình ảnh về Thiên Chúa như nhắm mắt làm ngơ và ngủ say quên mất rằng loài người chúng ta sắp chết rồi, con thuyền Hội thánh đang sắp chìm và bản thân chúng ta sắp bị vùi dập trong nguy hiểm. Thái độ lạ lùng này khiến loài người phải đặt ra nhiều câu hỏi về vấn đề đau khổ và sự dữ : có Thiên Chúa hay không ? Ngài không biết chúng ta đang đau khổ sao? Ngài bất lực hay đa đoan như người ta thường nói về "Con Tạo" ?

Bài đọc 1 cũng đặt ra cho chúng ta một câu hỏi, giống như thời ông Gióp ; chúng ta cũng tra hỏi, chất vấn, sững sốt, đòi hỏi Chúa phải giải thích và trình bày cho ra nhẽ ! Tại sao vẫn xảy ra những vụ tàn sát những người vô tội, những cảnh chém giết nhau không nương tay, những cuộc bách hại đẫm máu, những trận dịch kinh hoàng, những bất công chỉ biết kêu trời báo oán, những cảnh chết đói khiến phải đào mồ chôn tấp thể ?

Thật ra, đường lối sự phạm của Thiên Chúa rất huyền diệu, ta không hiểu nổi, nhưng dầu sao nó cũng nhằm giúp chúng ta tin tưởng rằng trong mọi nơi mọi lúc "*Con thuyền Giáo hội lúc nào cũng bị sóng gió đập dồn*" (theo Tertullianô), nhưng không sao, không bị chìm được vì luôn có Ngài ở đó, Ngài có vẻ ngủ nhưng thực ra Ngài vẫn thức để theo dõi chúng ta chèo chống và chờ đợi chúng ta kêu cầu Ngài giúp đỡ.

Theo nhận xét của chúng ta, dù có Đức Giêsu ở trong thuyền với các môn đệ thì bão tố vẫn xảy ra. Vì thế, dù bão tố có chụp xuống chúng ta , điều đó không có nghĩa là Thiên Chúa đã bỏ rơi chúng ta. Nếu chúng ta có đức tin, chúng ta sẽ không nghi ngờ Ngài ở với chúng ta, và chúng ta sẽ hướng về Ngài để cầu xin và tin chắc rằng Ngài sẽ đến giúp đỡ.

Một ngày kia, viên lái đò chở hoàng đế César qua sông, thấy sóng cả đã ngã tay chèo, được hoàng đế phán ra một câu bất hủ : "*Anh không biết là anh đang chở hoàng đế César sao?*"

Một vị hoàng đế sẽ bất lực trước cơn cuồng phong dữ dội, thế mà dám nói những lời như thế. Thì huống hồ ở đây, không phải là vị vua trần thế mà là vua cả trên trời Ngài làm cho sóng gió bão táp phải lặng yên sao ? Thánh vịnh đã nói :

*Đổi phong ba thành gió thoảng nhẹ nhàng
Sóng đang gầm, bỗng im tiếng.
Họ vui mừng vì trời yên bể lặng
Và Chúa dẫn đưa về bến mong chờ.
(Tv 107, 29-30)*

III. THÁI ĐỘ CỦA CHÚNG TA.

Câu chuyện trong bài Tin mừng hôm nay dạy chúng ta bài học : hãy tin cậy vào Chúa và cầu nguyện. Ai cũng thích sóng yên bể lặng, xuôi chèo mát mái. Nhưng cuộc đời nào mà chẳng có giông tố ? Tuy nhiên, chính giông tố mới giúp chúng ta nhận ra chính mình : mình còn yếu đuối và bất lực, còn nhát đảm và kém tin. Cũng chính giông tố sẽ đưa ta đến với Chúa, để ta hoàn toàn phó thác cho sự quan phòng của Ngài. Cũng chính giông tố sẽ giúp chúng ta biểu lộ đức tin. Có thể nói, đức tin sẽ lớn lên ít nhiều sau mỗi lần giông tố. Khi đã biết con người hoàn toàn yếu đuối và bất lực

thì chỉ còn biết trông cậy vào Chúa và xin Ngài đến cứu giúp, không phải chỉ cầu xin khi gặp hoạn nạn, nhưng phải tin Chúa và cầu xin Ngài mọi nơi mọi lúc trong lúc được bình yên.

Truyện : Cầu nguyện khi bình yên.

Có câu chuyện về một đại úy hải quân, khi về hưu làm thuyền trưởng trên một chiếc tàu đưa khách đến đảo Shetland tham quan trong ngày. Trong một chuyến đi chơi, tàu chở toàn thanh niên. Họ cười nhạo ông đại úy già khi thấy ông này cầu nguyện trước lúc ra khơi, bởi vì đó là một ngày trời đẹp và biển êm.

Nhưng biển không êm lâu khi một trận cuồng phong bất ngờ thổi tới và chiếc tàu bắt đầu chồm lên chồm xuống dữ dội. Các hành khách hoảng sợ chạy đến ông đại úy thuyền trưởng để yêu cầu ông cùng cầu nguyện với họ. Nhưng ông đáp: "Tôi đã cầu nguyện lúc trời êm bể lặng. Khi sóng gió nổi lên, tôi phải lo cho con tàu của tôi".

Đó là một bài học cho chúng ta . Nếu chúng ta không thể hoặc không muốn tìm đến Thiên Chúa trong những lúc yên tĩnh của đời mình thì chúng ta có lẽ sẽ không tìm thấy Người khi cơn rối loạn chụp xuống. Có lẽ chúng ta hoảng sợ nhiều hơn. Nhưng nếu chúng ta đã biết tìm đến Người và phó thác nơi Người trong những lúc bình yên thì hầu như chắc chắn chúng ta sẽ tìm thấy Người khi sóng gió nổi lên (Flor McCarthy, Phụng vụ Chúa nhật B, tr 458).

Mỗi người chúng ta không khác gì chiếc thuyền nan chòng chành giữa biển trần gian đầy sóng gió bão táp, khó khăn nối tiếp khó khăn. Nếu chúng ta chỉ dựa vào sức mình hay dựa vào một quyền năng nào đó thì chúng ta sẽ thất bại. Ai có thể cứu chúng ta thoát khỏi sóng gió ba đào khi chiếc thuyền của chúng ta sắp chìm ? Chỉ còn có Thiên Chúa. Ngài như người cha lái con tàu vững chắc trên biển cả, chúng ta là con chỉ biết tin tưởng vào quyền năng của người Cha trên trời.

Có Chúa trong đời, Ngài sẽ hướng dẫn cuộc đời của mỗi chúng ta. Lúc đó, những cô đơn như bị xóa nhòa, những khó khăn dường như nhỏ lại, những yếu đuối như được mạnh sức. Chúng ta không cầu xin cho cuộc đời mình như biển lặng, nhưng xin cho cõi lòng chúng ta được tĩnh lặng ngay giữa lúc biển động.

Truyện : Cha tôi cầm lái tàu.

Một thi sĩ người Anh, ông Byron, có viết một câu chuyện như sau :

Hôm ấy, một con tàu đang rẽ sóng lướt đi trên mặt biển mênh mông. Bỗng chốc, bầu trời kéo mây đen đặc. Rồi giông tố ầm ầm nổi lên, sấm chớp kinh hoàng. Mưa càng lớn, gió càng mạnh. Các hành khách kêu la hỗn loạn. Duy có một em bé cứ ngồi chơi trên boong tàu như không có gì xảy ra.

Lạ lùng, một thủy thủ giương to đôi mắt hỏi em :

- Em không sợ chết sao ?

Cậu bé thản nhiên trả lời :

- Sao lại sợ ? Chính ba cháu cầm lái con tàu này mà !

Câu chuyện trong bài Tin mừng hôm nay thách đố sự tin tưởng của chúng ta vào quyền năng của Thiên Chúa. Khi đã có đức tin, chúng ta không cần đứng ra chỉ huy mọi sự. Đã có Chúa Tình yêu, Ngài sẽ làm tất cả.

Lm Giuse Đình lập Liễm

Giáo xứ Kim phát

Đà Lạt